

Звездата

Надъ широкитъ равнини на изтокъ отъ Ливанъ въ една ясна нощъ, когато небесата бѣха застанали съ лъскави звезди, изгрѣ ненадейно една нова звезда. При нейния силенъ свѣтликъ околнитъ звезди побледнѣха. Тя се показваше на западъ.

Човѣцитъ, които я видѣха, се удивиха. За нейното появяване скоро се разчу по всички градове и села. И чудѣха се всички и се питаха, какво означава тава знамение.

На петата нощъ чуха за чудесната звезда и тримата славни мждреци на Халдея, хора мждри и вѣщи въ писанията.

Като видѣха тая звезда, въздивиха се твърде и се смутиха, защото никой отъ тѣхъ не можеше да отгадае, какво явява на вселената това ново небесно свѣтило. И рекоха си единъ на други.

Да прегледаме старитъ пророчески книги. Може би тамъ да се пише нѣщо за тая звезда.

Три дни и три нощи мждрецитъ ровиха писанията на пророцитъ, четеха ги и ги тълкуваха. Въ